

Min resa med AfroGarden började hösten 2014 när jag besökte Mpasa tillsammans med Christina för första gången. Där och då fastnade jag för att AfroGarden jobbar tillsammans med människor utifrån lokala förutsättningar och för de absolut mest utsatta. Jag tycker mycket om att odla själv och har precis börjat driva upp plantorna för säsongen hemma i min lägenhet i Stockholm. AfroGardens köksträdgårdar, kärnan i vår verksamhet, har verkligen något unikt och var en bidragande faktor till att jag kände så starkt att AfroGarden var organisationen jag ville fortsätta engagera mig i på lång sikt.

Jag har jobbat med internationellt utvecklingssamarbete i snart tio år, först för stiftelsen Gapminder och sedan förra året för Solvatten AB, ett litet bolag som exporterar den svenska innovationen Solvatten, en uppfinning som renar och värmer vatten med hjälp av enbart solljus. Min erfarenhet från arbetslivet inom den ideella

sektorn har stärkt min bild av att AfroGardens verksamhet är otroligt meningsfull och viktig, och att sättet vi genomför projekt på verkligen gör skillnad för människorna i Mpasa.

Efter mitt första besök 2014 var jag volontär en gång till, sommaren 2016 och besökte även projekten 2018 när jag skrev min kandidatuppsats om hur variation i regn kan påverka barns hälsa i Malawi över tid. 2017 blev jag invald i AfroGardens styrelse och sedan 2022 är jag ordförande. Nu är det drygt två år sedan jag besökte Mpasa sist men jag hoppas hitta en möjlighet att resa snart igen. Under tiden jobbar vi aktivt inom styrelsen med att öka engagemang, hitta nya vägar för insamling och komma fram till hur vi bäst når ut med kampanjer och kommunikation till alla er engagerade AfroGarden-vänner. Jag vill varmt uppmuntra er till att sprida ordet om AfroGarden till nära och kära, kollegor och vänner. Hör gärna av dig om du har någon idé eller vill veta mer om du kan bidra till verksamheten.

Vissa dimmiga mornar när jag cyklar genom Stockholms morgontrafik brukar jag drömma mig bort till de skrangliga cyklarna i Mpasa. Innan solen lyckats värma upp marken och majsfälten brukar morgondiset kyla benen när du trampar fram längs de slingriga jordstigarna. Vi börjar ofta jobba tidigt innan solen blir för stark. Jag förundras alltid över den naturliga dygnsrytmen som så snabbt infinner sig när du lever utan elektricitet, det känns inte ens jobbigt när Christina glatt knackar på fönstret för morgonpromenad i soluppgången. Jag saknar att cykla där istället för i rödljuskaoset vid Odenplan men gläds åt att projekten rullar på och att fler familjer förhoppningsvis har mat för dagen tack vare AfroGarden.

Tack för ditt stöd och engagemang för AfroGarden!

Varma hälsningar,

Klara Elzvik Nyström

Ordförande, AfroGarden